

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof, Tyskland den 15. december 2010 — Bianca Kücük mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-586/10)

(2011/C 89/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bianca Kücük

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det i strid med § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999⁽¹⁾, såfremt en national retsforskrift, der som § 14, stk. 1, andet punktum, nr. 3, i Teilzeit- und Befristungsgesetz (lov om deltidsbeskæftigelse og tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, herefter »TzBfG«), bestemmer, at der foreligger en objektiv begrundelse for at tidsbegrænse en ansættelseskontrakt flere gange, hvis arbejdstageren er ansat som vikar for en anden arbejdstager, fortolkes og anvendes således, at der ligeledes er tale om en objektiv begrundelse, såfremt der er et konstant vikarbehov, selv om vikarbehovet også ville kunne dækkes, såfremt den pågældende arbejdstager blev fastansat og fik til opgave at vikariere for kontinuerligt fraværende arbejdstagere, dog således at arbejdsgiveren forbeholder sig ret til i hvert tilfælde at beslutte, hvilken foranstaltning der skal træffes i anledning af det konkrete fravær?

Såfremt Domstolen besvarer spørgsmål 1 bekræftende:

2) Er den under spørgsmål 1 anførte fortolkning og anvendelse af en national retsforskrift som TzBfG's § 14, stk. 1, andet punktum, nr. 3, under de i spørgsmål 1 anførte omstændigheder ligeledes i strid med § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, såfremt den nationale lovgiver med den objektive begrundelse vikaransættelse, som efter en national retsforskrift som § 21, stk. 1, i Bundeselterngeld- und Elternzeit-gesetz (forbundslov om børnepasningsydelse og forældreorlov, herefter »BEEG«) begrunder en tidsbegrænsning af et ansættelsesforhold, i hvert fald også varetager socialpolitiske formål om at lette såvel arbejdsgiveres indrømmelse af som arbejdstagernes adgang til tjenestefrihed, f.eks. barselsorlov eller børnepasningsorlov?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 14. december 2010 — Minister Finansów mod Kraft Foods Polska SA

(Sag C-588/10)

(2011/C 89/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: Kraft Foods Polska SA

Præjudicielt spørgsmål

I betragtning af at afgiftsgrundlaget i henhold til artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem nedsættes tilsvarende ved afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted, på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne, omfatter begrebet »betingelser« da en betingelse som den, der fremgår af § 29, stk. 4a, i momsloven af 11. marts 2004 (Dz. U. Nr. 54, pos. 535, med senere ændringer), hvorefter retten til nedsættelse af beregningsgrundlaget i forhold til det grundlag, der følger af den udstedte faktura, er betinget af, at den afgiftspligtige inden udløbet af fristen for indgivelse af momsangivelsen for den afgiftsperiode, hvor køberen af varen eller tjenesteydelsen modtog den berigtigede faktura, er i besiddelse af en kvittering for, at køberen af den vare eller tjenesteydelse, som fakturaen blev udstedt for, har modtaget den berigtigede faktura, og er betingelsen heller ikke i strid med princippet om momsens neutralitet og proportionalitet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Republikken Polen) den 14. december 2010 — Janina Wencel mod Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

(Sag C-589/10)

(2011/C 89/11)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Janina Wencel

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, henset til det princip om ret til fri bevægelighed og ophold i Den Europæiske Unions medlemsstater, der følger af artikel 21 og 20, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at kontantydelse ved alderdom, som der er erhvervet ret til i henhold til en medlemsstats retsfor skrifter, ikke må nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges, fordi den berettigede samtidigt har boet på to medlemsstaters område (to ligeværdige sædvanlige bopæle), herunder i en anden stat end den, på hvis område den institution, som det påhviler at udrede alderspensionen, befinder sig?
- 2) Skal artikel 21 og 20, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 10 i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale forskrift i artikel 114, stk. 1, i Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (lov af 17.12.1968 om pensioner fra socialforsikringsfonde, Dz. U. 2009, nr. 153, position 1227 med ændringer), i forbindelse med artikel 4 i overenskomsten af 9.10.1975 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Folkerepublikken Polen om pensions- og ulykkesforsikring (Dz. U. 1976, nr. 16, position 101 med ændringer), anvendes således, at den polske pensionsinstitution skal træffe ny afgørelse og inddrage alderspensionen til en person, der gennem mange år samtidigt har haft to sædvanlige bopæle (to centre for personens livsinteresser) i to forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union, og som før 2009 hverken havde ansøgt om skift af bopæl til en af disse stater eller afgivet en erklæring i så henseende?

I tilfælde af en benægtende besvarelse:

- 3) Skal artikel 21 og 20, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 10 i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale forskrift i artikel 138, stk. 1, og 2, i Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych anvendes således, at den polske pensionsinstitution skal forlange, at en person, der fra 1975 til 2009 samtidigt har haft to sædvanlige bopæle (to centre for personens livsinteresser) i to stater, der begge nu er medlemmer af Den Europæiske Union, skal tilbagebetale sin alderspension for de sidste tre år, når denne person, da afgørelsen om tildeling af pensionen blev truffet og efter dennes udbetaling fra den polske forsikringsinstitution ikke blev oplyst om, at det var nødvendigt også at angive, at han havde to sædvanlige bopæle i to stater, og at han også skulle indgive en ansøgning om valg af en forsikringsinstitution i en af disse stater, der skulle være kompetent til afgørelse af ansøgninger vedrørende alderspensionen eller afgive en tilsvarende erklæring?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. december 2010 — Littlewoods Retail Ltd m.fl. mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sag C-591/10)

(2011/C 89/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Littlewoods Retail Ltd m.fl.

Sagsøgt: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt en afgiftspligtig person har betalt for meget moms, som medlemsstaten havde opkrævet i strid med kravene i EU's momslovgivning, er en medlemsstats afhjælpning da i overensstemmelse med EU-retten, hvis denne afhjælpning kun består i a) tilbagebetaling af de hovedstole, som er betalt for meget, og b) simpel rente af disse beløb i henhold til national ret, f.eks. section 78 i Value Added Tax Act 1994?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, kræver EU-retten da, at en medlemsstats afhjælpning skal bestå i a) tilbagebetaling af de hovedstole, som er betalt for meget, og b) betaling af rentes rente som et mål for rådighedsværdien for medlemsstaten af de beløb, som er betalt for meget, og/eller tabet af pengenes rådighedsværdi for den afgiftspligtige?
- 3) Såfremt både spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende, hvad skal den afhjælpning, som medlemsstaten i henhold til EU-retten skal yde, da omfatte ud over tilbagebetaling af de hovedstole, som er betalt for meget, med hensyn til rådighedsværdien af det for meget betalte beløb og/eller rente?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, kræver det EU-retlige effektivitetsprincip da, at en medlemsstat skal undlade at anvende nationalretlige restriktioner (som f.eks. section 78 og 80 i Value Added Tax Act 1994) på alle nationale krav eller retsmidler, som ellers ville være til rådighed for den afgiftspligtige person, for at håndhæve den EU-retlige retlighed, som er fastslået af Domstolen i dennes svar på de

⁽¹⁾ EFT, den engelske specialudgave 1971 (II), s. 416.